

พ ร ะ ธ ร ร ม 2 โครินธ์ 2 Corinthians

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล

ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
กับทิโมธีน้องของเรา

ถึง คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์
และวิสุทธิชนทั้งปวงทั่วแคว้นอาคาญา

2 ขอพระคุณและสันติสุข

จากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากองค์พระเยซูคริสต์เจ้ามีแก่ท่านทั้งหลาย

พระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจทั้งปวง

3 สรรเสริญพระเจ้า และพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

พระบิดาแห่งความเมตตาเอ็นดู และพระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจทั้งปวง

4 ผู้ทรงปลอบประโลมใจเราในความทุกข์ร้อนทั้งสิ้นของเรา

เพื่อเราจะสามารถปลอบประโลมใจบรรดาผู้ทุกข์ร้อนในเรื่องใดๆ

ด้วยการปลอบประโลมใจซึ่งเราเองได้รับจากพระเจ้า

5 เพราะการทนทุกข์ของพระคริสต์หลังสิ้นเข้ามาในชีวิตของเราฉันใด

การปลอบประโลมใจของเราก็ท่วมทับโดยทางพระคริสต์ฉันนั้น

6 หากเราทนทุกข์ ก็เพื่อการปลอบประโลมใจและความรอดของท่าน

หากเราได้รับการปลอบประโลมใจ ก็เพื่อให้ท่านได้รับการปลอบประโลมใจ

ซึ่งส่งผลให้ท่านมีความอดทนอดกลั้นในความทุกข์ยากเดียวกันกับที่เราทนทุกข์

ข้อยู่ 7 และเราหวังใจมั่นคงในท่าน

เพราะรู้ว่าท่านร่วมในความทุกข์ยากกับเราฉันใด

ท่านย่อมร่วมในการปลอบประโลมใจกับเราด้วยฉันนั้น

8 พี่น้องทั้งหลาย

เราอยากให้ท่านทราบถึงความยากลำบากที่เราได้เผชิญในแคว้นเอเซีย เราถูกบีบคั้นหนักหน่วง สุดจะทนทน จนหมดหวังที่จะเอาชีวิตรอด 9 อันที่จริงเรารู้สึกในใจประหนึ่งว่า ได้ถูกตัดสินประหารชีวิต แต่ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อเราจะไม่พึ่งตัวเอง แต่พึ่งพระเจ้าผู้ทรงให้คนตายเป็นขึ้น 10 พระองค์ได้ทรงช่วยเราพ้นจากมรณภัย และจะทรงช่วยเราอีก เราตั้งความหวังในพระองค์ว่าจะทรงช่วยเราต่อไป 11 เช่นเดียวกับที่ท่านช่วยเราโดยคำอธิษฐานของท่าน แล้วคนมากมายก็จะขอบพระคุณพระเจ้าเนื่องจากเรา¹ สำหรับความกรุณาที่ท่านแก่เรา อันเป็นการตอบคำอธิษฐานของคนมากมาย

เปาโลเปลี่ยนแผน

12 สิ่งที่เราโอ้อวดได้ คือจิตสำนึกของเรายืนยันว่า เราประพฤติตนในโลก โดยเฉพาะในความสัมพันธ์กับท่าน ด้วยความบริสุทธิ์และความจริงใจซึ่งมาจากพระเจ้า เรามิได้ประพฤติตามปัญญาฝ่ายโลก แต่ตามพระคุณของพระเจ้า 13 เพราะเราไม่ได้เขียนถึงท่านในสิ่งที่ท่านไม่สามารถอ่านหรือเข้าใจได้ และข้าพเจ้าหวังว่า 14 ในเมื่อท่านเข้าใจเราบางส่วนแล้ว ท่านจะได้เข้าใจโดยตลอดว่า ท่านก็สามารถโอ้อวดเกี่ยวกับเราเหมือนที่เราจะโอ้อวดเกี่ยวกับท่านในวันแห่งองค์พระเยซูเจ้า 15 เนื่องจากข้าพเจ้ามั่นใจในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจึงวางแผนว่าจะมาเยี่ยมท่านก่อน เพื่อให้ท่านได้ประโยชน์สองต่อ

¹ 1:11 หลายต้นฉบับว่า ท่าน

16คือข้าพเจ้าวางแผนมาเยี่ยมพวกท่านตอนจะไปแคว้นมาซิโดเนีย
และหากลับจากแคว้นมาซิโดเนียก็แวะมาเยี่ยมท่านอีก

จากนั้นให้ท่านส่งข้าพเจ้าเดินทางไปยังแคว้นยูเดีย

17เมื่อข้าพเจ้าวางแผนเช่นนี้ ข้าพเจ้าทำไปอย่างไม่จริงจังหรือ?

หรือข้าพเจ้าวางแผนแบบชาวโลกที่พร้อมจะรับปากส่งๆ ไปว่า “ มา ”
และ “ ไม่มา ” ?

18 แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อแน่นอนฉันใด คำของเราถึงท่านก็ไม่ใช่
“ มา ” และ “ ไม่มา ” ส่งๆ ไปแน่นอนนั้น

19ด้วยว่าพระบุตรของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์

ซึ่งข้าพเจ้ากับสิลาส²และทิโมธีประกาศแก่พวกท่านนั้น ไม่ใช่ทั้ง “ จริง”

และ “ ไม่จริง” ในเวลาเดียวกัน แต่ในพระองค์เป็น “ จริง” เ ส ม อ

20เพราะไม่ว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้มากมายเท่าไร สิ่งเหล่านั้นล้วนเป็น

“ จริง” ในพระคริสต์ ฉะนั้นโดยทางพระองค์ เราจึงขานรับว่า

“ อ า เ ม น ” เพื่อเทิดพระสิริของพระเจ้า

21พระเจ้านี้แหละทรงให้ทั้งเราและท่านยืนหยัดมั่นคงในพระคริสต์

พระองค์ได้ทรงเจิมเรา 22ทรงประทับตราแสดงความเป็นเจ้าของบนเรา

และประทานพระวิญญาณของพระองค์ไว้ในใจเราเป็นมัดจำค้ำประกันในสิ่งที่
จะมาถึง

23 ข้าพเจ้าขออ้างพระเจ้าให้ทรงเป็นพยานแก่ข้าพเจ้าว่า

ที่หากลับข้าพเจ้าไม่ได้มาเมืองโครินธ์ก็เพื่องดเว้นโทษพวกท่านไว้ก่อน

24เราไม่ใช่ นายควบคุมความเชื่อของท่าน

แต่เราทำงานร่วมกับท่านเพื่อความชื่นชมยินดีของท่าน เพราะโดยความเชื่อ
ท่านจึงยืนหยัดมั่นคง

² 1:19 หรือ สิวานัส

2

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงตัดสินใจว่าจะไม่แวะมาทำให้ท่านต้องเจ็บปวดอีกครั้งหนึ่ง 2 เพราะถ้าข้าพเจ้าทำให้ท่านเศร้าใจ จะเหลือใครทำให้ข้าพเจ้าดีใจ? ก็มีแต่พวกท่านซึ่งข้าพเจ้าทำให้เศร้าเสียใจนั้นแหละ 3 ที่ข้าพเจ้าเขียนไปนั้น เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้ามาจะได้ไม่ต้องทุกข์ใจเนื่องด้วยคนที่ควรทำให้ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี ข้าพเจ้ามั่นใจในพวกท่านทุกคนว่า ท่านทุกคนจะร่วมชื่นชมยินดีกับข้าพเจ้า 4 เพราะข้าพเจ้าเขียนมาด้วยความทุกข์ใจอย่างใหญ่หลวง ด้วยความทรमानใจและทั้งน้ำตา มิใช่เพื่อทำให้ท่านเศร้าเสียใจ แต่เพื่อให้ท่านรู้ว่าข้าพเจ้ารักพวกท่านลึกซึ้งเพียงใด

ให้อภัยคนที่ทำบาป

5 ถ้ามีคนใดก่อให้เกิดความเศร้าเสียใจ เขาไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าเศร้าเสียใจมากเท่ากับที่ทำให้ท่านทั้งหมดเศร้าเสียใจในระดับหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ยากพูดให้รุนแรงเกินไป 6 โทษทัณฑ์ที่เขาได้รับจากคนส่วนใหญ่นั้นก็เพียงพอแล้ว 7 พวกท่านน่าจะให้อภัยและหนุนใจเขาดีกว่า เพื่อเขาจะได้ไม่ทุกข์โศกเกินเหตุ 8 ฉะนั้นข้าพเจ้าขอร้องท่านให้ยืนยันในความรักที่มีต่อเขาอีกครั้ง 9 เหตุที่ข้าพเจ้าเขียนมานั้น ก็เพื่อจะดูว่าพวกท่านยืนยันมั่นคงในการทดลองและเชื่อฟังทุกประการหรือไม่ 10 หากท่านยกโทษให้ใคร ข้าพเจ้าก็จะยกโทษให้คนนั้นด้วย และถ้ามีสิ่งใดให้ยกโทษ ข้าพเจ้าก็ยกโทษให้ เพราะเห็นแก่พวกท่านโดยรู้ว่าพระคริสต์ทรงทอดพระเนตรอยู่ 11 เพื่อที่เราจะได้ไม่เสียที่ซาตาน เพราะเรารู้ทันอุบายของมัน

พันธกรแห่งพันธสัญญาใหม่

12 เมื่อข้าพเจ้าไปเมืองโตรัสเพื่อประกาศพระกิตติคุณแห่งพระคริสต์
และพบว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเปิดทางให้ข้าพเจ้า
13 ข้าพเจ้าก็ยังไม่มีความยินดีในใจเลย เพราะไม่พบน้องที่ตัสที่นั่น
ข้าพเจ้าจึงกล่าวลาพวกเขาเดินทางไปแคว้นมาซิโดเนีย
14 แต่ขอบพระคุณพระเจ้า
ผู้ทรงนำเราในขบวนแห่งความมีชัยในพระคริสต์เสมอมา
และทรงให้กลิ่นหอมแห่งความรู้ถึงพระองค์ฟุ้งกระจายผ่านทางเราไปทุกหนแห่ง
15 เพราะเราคือกลิ่นหอมของพระคริสต์ถวายแด่พระเจ้าในท่ามกลางหมู่คนทั้ง
ที่กำลังจะรอดและที่กำลังจะพินาศ
16 เป็นกลิ่นแห่งความตายสำหรับคนพวกหนึ่ง
และเป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตสำหรับคนอีกพวกหนึ่ง
และใครเล่าคู่ควรกับงานเช่นนี้?
17 เราไม่เหมือนหลายคนที่เราขายพระวจนะของพระเจ้าหากำไร แต่ตรงกันข้าม
ในพระคริสต์
เรากล่าวต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยความจริงใจอย่างคนที่พระเจ้าส่งมา

3 นี่เรากำลังจะชมตนเองอีกแล้วหรือ?

หรือเราเป็นเหมือนบางคนที่ต้องการจดหมายรับรองจากท่าน
หรือถือจดหมายรับรองมาหาท่าน? 2 ตัวท่านเองคือจดหมายของเรา
จารึกอยู่ที่ดวงใจของเรา ให้ทุกคนได้รู้และได้อ่าน
3 ท่านแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นจดหมายจากพระคริสต์
เป็นผลแห่งพันธกิจของเรา
มิใช่เขียนด้วยหมึกแต่เขียนขึ้นด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
ไม่ได้จารึกบนแผ่นศิลา แต่จารึกบนดวงใจมนุษย์

4 นี่คือการมั่นใจของเราโดยทางพระคริสต์ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
5 ไม่ใช่ที่เราเองมีความสามารถที่จะอ้างสิทธิ์ในสิ่งใด
แต่ความสามารถของเรามาจากพระเจ้า
6 พระองค์ทรงให้เราสามารถที่จะเป็นพันธกรแห่งพันธสัญญาใหม่
มิใช่พันธสัญญาแห่งบัพติศมาที่จารึกไว้ แต่เป็นพันธสัญญาแห่งพระวิญญาณ
เพราะบัพติศมาประหารชีวิต แต่พระวิญญาณประทานชีวิต

รัศมีแห่งพันธสัญญาใหม่

7

ถ้าพันธกิจอันนำมาซึ่งความตายที่จารึกด้วยตัวอักษรบนแผ่นศิลาที่ยังมาก
บริศมี แม้รัศมีนี้จะจางหายไป

แต่ก็เป็นเหตุทำให้ชนอิสราเอลไม่กล้ามองหน้าโมเสส

8 แล้วพันธกิจแห่งพระวิญญาณจะไม่มีเทียมด้วยรัศมีกว่านั้นหรือ?

9 หากพันธกิจที่ตัดสินโทษมนุษย์ยังเปล่งรัศมี

พันธกิจที่นำมาซึ่งความชอบธรรมจะเปล่งรัศมีเจิดจ้ายิ่งกว่านั้นสักเท่าใด!

10 เพราะสิ่งที่เคยมีรัศมีเจิดจ้า

บัดนี้ก็ดับแสงไปเมื่อเทียบกับรัศมีอันเจิดจ้ายิ่งกว่า

11 และถ้าสิ่งที่กำลังเลือนหายยังมากับรัศมี

รัศมีของสิ่งที่ยืนยงจะยิ่งใหญ่เหนือกว่านั้นสักเท่าใด!

12 เหตุฉะนั้นเพราะเรามีความหวังใจเช่นนี้ เราจึงมีใจกล้า

13 เราไม่เหมือนโมเสสซึ่งเอาผ้าคลุมหน้า

ป้องกันชนอิสราเอลมิให้เห็นรัศมีจ้าที่กำลังจางหายไป

14 แต่ครั้งนั้นจิตใจของพวกเขา ก็คือด้าน เพราะจนถึงทุกวันนี้

ผ้าคลุมหน้าเดียวกันนั้นก็ยังคงอยู่เมื่อเขาอ่านพันธสัญญาเดิม

ผ้าคลุมหน้านี้ยังไม่ได้ถูกเอาออกไป

เพราะในพระคริสต์เท่านั้นที่ผ้านี้จะถูกเอาออกไปได้

15 กระทั่งทุกวันนี้ เมื่ออ่านบัญญัติของโมเสส ผ่าก็ยังคลุมใจเขาอยู่
16 แต่เมื่อใดที่มีใครหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า
ผ้าคลุมนั้นก็จะถูกนำออกไป 17 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ
ที่ใดมีพระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ที่นั้นมีเสรีภาพ
18 และเราทั้งหลายผู้ซึ่งไม่มีผ้าคลุมหน้า
ต่างสะท้อน³พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า
เรากำลังรับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระองค์ ด้วยรัศมีที่เพิ่มพูนขึ้นทุกที่
รัศมีซึ่งมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ

ของล้ำค่าในภษณะดิน

4 เหตุฉะนั้นเพราะเรามีพันธกิจนี้โดยพระเมตตาของพระเจ้า
เราจึงไม่ท้อใจ 2 แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เราละทิ้งกลวิธีแยบยลและน่าละอาย
เราไม่ใช่เสห์เพทุบายหรือบิดเบือนพระวจนะของพระเจ้า
ตรงกันข้ามด้วยการสำแดงความจริงอย่างตรงไปตรงมา
เราเสนอตนเองต่อจิตสำนึกของทุกคนในสายพระเนตรพระเจ้า
3 และถ้าหากว่าข่าวประเสริฐของเราถูกปิดบัง
ก็ถูกปิดบังไว้จากบรรดาผู้กำลังจะพินาศ
4 พระของยุคนี้ทำให้จิตใจของผู้ไม่เชื่อมืดบอดไป
เพื่อพวกเขาจะได้ไม่สามารถเห็นแสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐอันทรงพระสิริของ
พระคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า 5 เพราะเราไม่ได้ประกาศตัวเอง
แต่ประกาศพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
และตัวเราเองเป็นผู้รับใช้ของท่านทั้งหลายโดยเห็นแก่พระเยซู

³ 3:18 หรือ เฟ่งพิจารณา

6 เพราะพระเจ้าผู้ตรัสสิ่งว่า “ ให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืดมิด” ⁴
ทรงให้แสงสว่างของพระองค์ส่องเข้ามาในใจเรา
เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระสิริของพระเจ้าในพระพักตร์ของพระ
คริสต์

7 แต่เรามีของล้ำค่านี้ในภาชนะดิน
เพื่อแสดงว่าฤทธานุภาพอันล้ำเลิศนี้มาจากพระเจ้า มิใช่มาจากตัวเราเอง
8 เราถูกบีบคั้นอย่างหนักทุกด้านแต่ไม่ถึงกับถูกบดขยี้ สับสนแต่ไม่ถึงกับสิ้นหวัง
9 ถูกข่มเหงแต่ไม่ถึงกับถูกทอดทิ้ง ถูกฟาดล้มลงแล้วแต่ไม่ถึงกับถูกทำลาย
10 เราแบกความตายของพระเยซูไว้ในกายของเราเสมอ
เพื่อชีวิตของพระเยซูจะสำแดงในกายของเราด้วย
11 เพราะเราผู้มีชีวิตอยู่ที่นี่ถูกมอบให้แก่ความตายเพื่อพระเยซูอยู่เสมอ
เพื่อว่าพระชนม์ชีพของพระองค์จะได้สำแดงในกายซึ่งต้องตายของเรา
12 ดังนั้นแล้วความตายจึงกำลังทำกิจอยู่ในเรา
แต่ชีวิตก็กำลังทำกิจอยู่ในท่านทั้งหลาย
13 มีเขียนไว้ว่า “ ข้าพเจ้าเชื่อ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้พูด” ⁵
ด้วยใจเชื่อแบบเดียวกันเราก็เชื่อ เช่นนั้นจึงพูดออกมา 14 เพราะเรารู้ว่า
พระองค์ผู้ทรงให้องค์พระเยซูเจ้าฟื้นคืนพระชนม์จากความตายนั้นจะทรงให้เรา
เป็นขึ้นกับพระเยซูด้วย และจะทรงให้เราเข้าเฝ้าพระองค์ร่วมกับท่านทั้งหลาย
15 ทั้งหมดนี้เพื่อประโยชน์ของท่าน
เพื่อพระคุณที่กำลังไปถึงคนจำนวนมากยิ่งๆ ขึ้น
จะเป็นเหตุให้การขอบพระคุณท่วมท้นขึ้น เป็นการเทิดพระสิริของพระเจ้า
16 เหตุฉะนั้นเราจึงไม่ท้อใจ ถึงแม้กายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป
แต่จิตใจภายในของเรากำลังฟื้นขึ้นใหม่ทุกวัน

⁴ 4:6 ป ลู ก .1:3

⁵ 4:13 ส ด ด .116:10

17 เพราะความทุกข์ลำบากเล็กๆ น้อยๆ เพียงชั่วคราของเรา
ทำให้เราได้รับศักดิ์ศรีนิรันดร์ซึ่งเหนือกว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมากมายนัก
18 ดังนั้นเราจึงไม่จับจ้องอยู่ที่สิ่งซึ่งมองเห็น แต่อยู่ที่สิ่งซึ่งมองไม่เห็น
เพราะสิ่งที่เรามองเห็นนั้นไม่จีรังยั่งยืน แต่สิ่งที่เรามองไม่เห็นนั้นถาวรนิรันดร์

ที่อยู่ของเราในสวรรค์

5 บัดนี้เรารู้แล้วว่าหากเดินทัพของโลกนี้ที่เราอาศัยอยู่ถูกทำลายลง
เราก็มีบ้านจากพระเจ้าคือบ้านนิรันดร์ในสวรรค์ ซึ่งมีได้สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์
2 ในขณะเดียวกัน

เราคร่ำครวญไฝหาที่จะรับการคลุมกายด้วยที่อาศัยจากสวรรค์ของเรา

3 เพราะเมื่อเราได้รับการคลุมกายแล้ว เราจะไม่ต้องถูกพบว่าเปลือยเปล่า

4 เพราะขณะที่เรายังอยู่ในเดินทัพนี้ เราคร่ำครวญเป็นทุกข์

เพราะเราไม่ปรารถนาที่จะเปลือยเปล่า

แต่ปรารถนาที่จะรับการคลุมกายด้วยที่อาศัยจากสวรรค์ของเรา

เพื่อชีวิตจะกลืนกลบกายที่ต้องตายนั้น 5 พระเจ้านี้แหละ

คือผู้ทรงเตรียมเราสำหรับจุดมุ่งหมายนี้

และได้ประทานพระวิญญาณเป็นมัดจำค่าประกันสิ่งที่จะมาถึง

6 ฉะนั้นเราจึงมั่นใจและรู้อยู่เสมอว่า ตรีบาบิโลที่เรายังอยู่ในกายนี้

เราก็อยู่ห่างจากองค์พระผู้เป็นเจ้า 7 เราจึงดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

มิใช่โดยสิ่งที่มองเห็น 8 ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า เรามั่นใจ

และเราปรารถนาที่จะพ้นจากกายนี้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่า

9 ฉะนั้นเราจึงตั้งเป้าที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย

ไม่ว่าเราจะอยู่ในกายนี้หรือพ้นจากกายนี้ไป

10 เพราะพวกเราล้วนต้องเข้าเฝ้าต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์

เพื่อแต่ละคนจะได้รับสิ่งซึ่งสมกับที่เขาได้กระทำขณะอยู่ในกายนี้
ไม่ว่าดีหรือชั่ว

พันธกิจแห่งการคืนดีกับพระเจ้า

11 เช่นนั้นแล้ว เมื่อเรารู้ว่าความเกรงกลัวพระเจ้านั้นคืออะไร
เราจึงพยายามโน้มน้าวใจคนทั้งหลาย

เราเป็นเช่นไรนั้นย่อมประจักษ์ต่อพระเจ้า

และข้าพเจ้าหวังว่าสิ่งนี้จะประจักษ์ต่อจิตสำนึกของท่านด้วย

12 เราไม่ได้กำลังชมตัวเองต่อท่านอีก แต่กำลังเปิดโอกาสให้ท่านภูมิใจในเรา

เพื่อท่านจะสามารถตอบบรรดาผู้ที่ภูมิใจในสิ่งที่แลเห็น

แทนที่จะภูมิใจในสิ่งที่อยู่ในใจ

13 ถ้าเราเสียสติก็เพื่อพระเจ้า ถ้าเราสติดีก็เพื่อท่านทั้งหลาย

14 ด้วยว่าความรักของพระคริสต์บังคับเราอยู่

เพราะเรามั่นใจว่าผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง ฉะนั้นคนทั้งปวงจึงตายแล้ว

15 และในเมื่อพระองค์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง

บรรดาผู้มีชีวิตอยู่จึงไม่ควรอยู่เพื่อตัวเองอีกต่อไป

แต่อยู่เพื่อพระองค์ผู้สิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขาและคืนพระชนม์ขึ้นมาอีก

16 ดังนั้นตั้งแต่นี้ต่อไป เราจะไม่พิจารณาใครตามทัศนะของโลก

แม้ครั้งหนึ่งเราเคยพิจารณาพระคริสต์แบบนั้น

แต่เราก็จะไม่ทำเช่นนั้นอีกต่อไป

17 เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว

สิ่งเก่าๆ ได้ล่วงไป สิ่งใหม่ๆ ได้เข้ามา! 18 ทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้า

ผู้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์โดยทางพระคริสต์

และทรงมอบหมายพันธกิจแห่งการคืนดีนี้แก่เรา

19 คือพระเจ้าได้ทรงให้โลกคืนดีกับพระองค์ในพระคริสต์

ไม่ทรงถือโทษบาปผิดของเขา

และพระองค์ทรงมอบหมายเรื่องราวแห่งการคืนดีนี้ไว้กับเร า
20 ฉะนั้นเราจึงเป็นทูตของพระคริสต์

เสมือนหนึ่งพระเจ้าทรงร้องเรียกท่านทั้งหลายผ่านทางเรา
เราจึงขอร้องท่านในนามของพระคริสต์ว่า จงคืนดีกับพระเจ้า

21 พระเจ้าทรงกระทำพระองค์ผู้ปราศจากบาปให้เป็นบาป⁶เพื่อเรา
เพื่อในพระองค์เราจะกลายเป็นความชอบธรรมของพระเจ้า

6 ในฐานะผู้ร่วมงานของพระเจ้า เราวิงวอนท่านว่า
อย่าสักแต่รับพระคุณของพระเจ้า 2 เพราะพระองค์ตรัสว่า

“ ในวาระแห่งความโปรดปรานเราได้ฟังเจ้า
และในวันแห่งความรอดเราได้ช่วยเจ้า” ⁷

ข้าพเจ้าขอบอกท่านว่า บัดนี้คือวาระแห่งความโปรดปรานของพระเจ้า
บัดนี้คือวันแห่งควา ม ร อ ด

ความทุกข์ยากที่เปาโลเผชิญ

3 เราไม่ทำให้ใครสะดุด เพื่อไม่ให้พันธกิจของเราเสียความเชื่อถือ
4 แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า เราพิสูจน์ตัวเองในทุกทาง
ไม่ว่าในการอดทนอดกลั้น ในความทุกข์ร้อน ความยากเข็ญและความล้าเคื่อย
5 ในการถูกเขี่ยนตี การถูกจองจำและการจลาจล ในการตรากตรำทำงาน
การอดหลับอดนอน และความหิวโหย 6 ในความบริสุทธิ์ ความเข้าใจ
ความอดทนและความกรุณา ในพระวิญญูณบริสุทธิ์ และในความรักจริงใจ

⁶ 5:21 หรือ เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

⁷ 6:2 อ ส ย .49:8

7 ในคำพูดสัตย์จริงและในฤทธาานุภาพของพระเจ้า
ด้วยอาวุธแห่งความชอบธรรมทั้งในมือขวาและมือซ้าย
8 ทั้งในยามทรงเกียรติและไร้เกียรติ ในยามที่เขาวาง้าวและในยามที่เขาวางดี
จริงแท้แต่ถูกมองว่าเป็นคนหลอกลวง 9 เป็นที่รู้จักแต่ถูกมองว่าไม่มีใครรู้จัก
กำลังจะตายแต่เรากียังมีชีวิตอยู่ต่อไป ถูกเขียนตีแต่ก็ยังไม่ถึงตาย
10 ทุกข์โศกแต่ก็ยังไม่สิ้นชมนินดีเสมอ ยากจนแต่ก็ยังไม่ทำให้หลายคนมั่งคั่ง
และไม่มีอะไรแต่ก็ยังไม่เป็นเจ้าของทุกสิ่ง

11 พี่น้องชาวโครินธ์

เราพูดกับท่านอย่างตรงไปตรงมาและเปิดใจของเราให้แก่ท่าน

12 เราไม่ได้เป็นฝ่ายระงับความรักเสียจากท่าน

แต่ท่านเป็นฝ่ายระงับเสียจากเรา 13 เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนอย่างยุติธรรม

เราขอพูดกับท่านเสมือนพูดกับบุตรว่า จงเปิดใจของท่านด้วย

อย่าเข้าเทียมแอกกับผู้ไม่เชื่อ

14 อย่าเข้าเทียมแอกกับผู้ไม่เชื่อ

เพราะความชอบธรรมกับความชั่วจะมีอะไรร่วมกันได้?

หรือความสว่างกับความมืดจะมีสามัคคีธรรมอะไรกันเล่า?

15 พระคริสต์กับเบลีอัล⁸ จะกลมเกลียวอะไรกันได้?

ผู้เชื่อกับผู้ไม่เชื่อจะมีอะไรร่วมกันได้เล่า?

16 วิหารของพระเจ้กับวิหารของรูปเคารพจะมีข้อตกลงอะไรกันได้?

ด้วยว่าเราเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ดังที่พระเจ้าตรัสว่า

“ เราจะอยู่กับพวกเขาและดำเนินท่ามกลางเขาทั้งหลาย

และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชา ก ร ข อ ง เ ร า ” ⁹

⁸ 6:15 หรือ เบลีอาร์

⁹ 6:16 ล น ต .26:12; ย ร ม .32:38; อ ส ค .37:27

17องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสว่า

“ เหตุฉะนั้นจงออกมาจากพวกเขา
และแยกตัวออกเสีย
อย่าแตะต้องสิ่งมลทิน
แล้วเราจะรับเจ้า” ¹⁰

18” เราจะเป็นบิดาของเจ้า

และพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรหญิงของเรา
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงฤทธิ์ตรัสดังนี้¹¹

7 ท่านที่รัก ในเมื่อเรามีพระสัญญาเช่นนี้

ให้เราชำระตนเองจากทุกสิ่งที่ทำให้ร่างกายและจิตวิญญาณแปดเปื้อน
จงทำให้ความบริสุทธิ์สมบูรณ์พร้อมด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า

ความชื่นชมยินดีของเปาโล

2 จงเปิดใจของท่านรับเราเถิด เราไม่ได้ทำผิดต่อใคร

เราไม่ได้เป็นเหตุให้ใครทำบาป เราไม่ได้ฉกฉวยหาประโยชน์จากใคร

3ข้าพเจ้าไม่ได้พูดเช่นนี้เพื่อตำหนิต่าน ข้าพเจ้าเคยพูดไว้ก่อนแล้วว่า

ท่านทั้งหลายอยู่ในดวงใจของเรา ถึงขนาดที่เราร่วมเป็นร่วมตายกับท่านได้

4ข้าพเจ้ามั่นใจในพวกท่านยิ่งนัก ข้าพเจ้าภูมิใจในตัวท่านอย่างมาก

ข้าพเจ้าได้รับการหนุนใจอย่างใหญ่หลวง ในความยากลำบากทั้งสิ้นของเรา

ความชื่นชมยินดีของข้าพเจ้าไม่รู้สิ้นสุด

¹⁰ 6:17 อ ส ย .52:11; อ ส ค .20:34, 41

¹¹ 6:18 2 ซม อ .7:14; 7:8

5 เพราะเมื่อมาถึงแคว้นมาซิโดเนีย เราไม่ได้พักกายเลย
หันไปทางไหนก็ถูกก่อกวน ภายนอกมีความขัดแย้ง ภายในมีความหวาดหวั่น
6 แต่พระเจ้าผู้ทรงปลอบประโลมใจคนท้อแท้ก็ทรงปลอบประโลมใจเราโดยการ
มาของทิตัส 7 และไม่เพียงแต่โดยการมาของทิตัสเท่านั้น
แต่โดยการปลอบประโลมใจที่ท่านทั้งหลายให้กับเขาอีกด้วย เขาบอกเราว่า
พวกท่านปรารถนาจะพบเรา

รู้สึกเศร้าเสียใจอย่างลึกซึ้งและห่วงใยเราอย่างมาก
ทำให้ข้าพเจ้ายิ่งชื่นชมยินดีมากขึ้นกว่าก่อน

8 แม้จุดหมายของข้าพเจ้าทำให้ท่านเศร้าใจ ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ
ถึงจะเคยเสียใจที่เห็นว่าจุดหมายนั้นทำให้ท่านไม่สบายใจ
แต่ก็เป็นเพียงชั่วขณะ 9 เดียวนี้ข้าพเจ้าสุขใจ ไม่ใช่เพราะทำให้ท่านเสียใจ
แต่เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจใหม่
ด้วยว่าท่านเศร้าเสียใจอย่างที่พระเจ้าทรงประสงค์
เราจึงไม่ได้ทำร้ายท่านแต่อย่างใด

10 ความเศร้าเสียใจอย่างที่อยู่ในทางพระเจ้าส่งผลให้กลับใจใหม่
อันนำไปสู่ความรอด และไม่เหลือความเสียใจไว้
ส่วนความเศร้าเสียใจอย่างโลกนำมาซึ่งความตาย 11 ดูเถิด
ความเศร้าเสียใจอย่างที่อยู่ในทางพระเจ้านี้ส่งผลอะไรบ้างในตัวท่าน
เป็นต้นว่า ความเอาจริงเอาจัง ความกระตือรือร้นที่จะสะสางตนเอง ความโกรธ
ความตื่นตัว ความอาลัยหา ความห่วงใย ความพร้อมที่จะให้เกิดความยุติธรรม
ท่านได้พิสูจน์ตนในทุกประเด็นแล้วว่าท่านไม่ผิดในเรื่องนี้

12 ดังนั้นถึงแม้ข้าพเจ้าได้เขียนมาถึงท่าน
ก็มิใช่เพราะเห็นแก่คนที่ทำผิดหรือฝ่ายที่เสียหาย
แต่เพื่อว่าต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
ท่านจะได้เห็นเองว่าท่านทุ่มเทให้กับเราแค่ไหน
13 ด้วยเหตุทั้งหมดนี้เราจึงได้รับการหนุนใจ

นอกเหนือจากเราเองได้รับการหนุนใจแล้ว
เรายังดีใจเป็นพิเศษที่เห็นว่าทิตัสสุขใจเพียงไร
เพราะพวกท่านทั้งปวงทำให้จิตวิญญาณของทิตัสได้ชุ่มชื้นขึ้นมาใหม่
14 ข้าพเจ้าได้อวดพวกท่านกับเขาและพวกท่านมิได้ทำให้ข้าพเจ้าอับอาย
แต่ทุกอย่างซึ่งเราได้บอกท่านนั้นเป็นความจริงฉันใด
สิ่งที่เราได้อวดทิตัสเกี่ยวกับพวกท่านก็พิสูจน์แล้วว่า เป็นความจริงฉันนั้น
15 และทิตัสยิ่งรักท่านทั้งหลายมากขึ้น เมื่อระลึกว่าพวกท่านล้วนเชื่อฟัง
ต้อนรับเขาด้วยความกลัวตัวสั่น
16 ข้าพเจ้าดีใจที่สามารถมั่นใจในพวกท่านได้เต็มที่

หนุนใจให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

8 และบัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย

เราอยากให้ท่านทราบถึงพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่บรรดาคริสตจักรในแคว้น
มาซิโดเนีย 2 จากการทดลองอย่างหนักหน่วงที่สุด ความชื่นชมยินดีอันล้นพ้น
และความยากไร้เป็นอย่างยิ่งของพวกเขานั้น ก็เอื้อล้นเป็นความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

3 เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่า พวกเขาถวายสุดความสามารถ
ที่จริงเกินความสามารถก็ว่าได้ โดยความตั้งใจของเขาเองทั้งสิ้น

4 เขาจะยื่นเคຍขอรับสิทธิพิเศษที่จะมีส่วนร่วมในการรับใช้นี้เพื่อเหล่าวิสุทธิชน
5 และเขาไม่ได้ทำอย่างที่เราคาดคิดไว้
แต่เขาถวายตัวแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าก่อนและจากนั้นอุทิศตัวให้เราตามน้ำพระทัยพระเจ้า

6 ดังนั้นเราจึงกระตุ้นทิตัสซึ่งเป็นผู้ริเริ่มงานนี้ให้สานต่อการจนเจือด้วยใจเมตตา
ในส่วนของพวกเขาจนล้น 7 แต่ดังเช่นที่ท่านเป็นเลิศในทุกด้าน
ไม่ว่าในความเชื่อ ในวาจา ในความรู้

ในความกระตือรือร้นและในความรักที่ท่านมีต่อเรา¹²

ก็ขอให้ท่านเป็นเลิศในการให้ด้วยใจเมตตาเช่นกัน

8 ข้าพเจ้าไม่ได้สั่งท่าน

แต่ข้าพเจ้าต้องการทดสอบความจริงใจในความรักของท่าน

โดยการเปรียบเทียบกับความกระตือรือร้นของคนอื่น

9 เพราะท่านยอมทราบบถึงพระคุณแห่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราว่า

แม้ทรงมั่งคั่งก็ทรงยอมยากไร้ เพราะเห็นแก่พวกท่าน

เพื่อว่าท่านจะได้มั่งคั่งโดยทางความยากไร้ของพระองค์

10 และข้าพเจ้าขอแนะนำสิ่งดีที่สุดในเรื่องนี้แก่ท่านคือ ปีที่แล้ว

ท่านทั้งหลายไม่เพียงแต่เป็นพวกแรกที่ถวาย

แต่ยังเป็นพวกแรกซึ่งมีใจที่จะถวาย

11 บัดนี้จึงทำให้สำเร็จสมกับใจร้อนรนที่จะถวายโดยทำตามความสามารถของ

ท่าน 12 เพราะถ้ามีความเต็มใจพร้อมอยู่

แล้วของถวายก็เป็นที่ยอมรับตามที่เขามีอยู่ ไม่ใช่ตามที่เขาไม่มี

13

เราไม่ปรารถนาที่จะลดภาระของคนอื่นแล้วมาให้ภาระหนักหน่วงแก่ท่าน

แต่เพื่อที่จะให้มีความเท่าเทียมกัน

14 ขณะนี้ท่านมีบริบูรณ์ก็ควรถือกุศลสิ่งที่พวกเขาขาดสน

เพื่อว่าในคราวที่เขาบริบูรณ์ก็จะถือกุศลสิ่งที่พวกท่านขาดสน

แล้วจะได้มีความเท่าเทียมกัน 15 ดังที่มีเขียนไว้ว่า “ ผู้ที่เก็บมากไม่มีเหลือ

และผู้เก็บน้อยก็ไม่ขาด” ¹³

ส่งทีตส์ไปเมืองโครินธ์

¹² 8:7 บางต้นฉบับว่า ในความรักที่เรามีต่อท่าน

¹³ 8:15 อ พ ย .16:18

ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าผู้ทรงให้ทิตัสมีใจเป็นห่วงพวкт่านเหมือนกับ
 บที่ข้าพเจ้ามี 17 เพราะทิตัสไม่เพียงแต่ตอบรับคำขอร้องของเรา
 แต่เขายังมาหาท่านด้วยใจกระตือรือร้นอย่างมากและด้วยความศรัทธาเริ่มของเข
 18 นอกจากนี้ เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งมากับทิตัสด้วย
 เขาได้รับการยกย่องจากคริสตจักรทั้งปวงในด้านการประกาศข่าวประเสริฐ
 19 ยิ่งกว่านั้นคริสตจักรต่างๆ
 ได้เลือกพี่น้องคนนี้ให้ร่วมเดินทางกับเราขณะนำเงินถวายไป
 เราได้ดูแลรับผิดชอบเงินถวายนี้อีกเพื่อเทิดพระเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า
 และเพื่อแสดงว่าเราเองก็มีใจกระตือรือร้นที่จะช่วย
 20 เราต้องการป้องกันมิให้ใครมาตีว่าวิธีการแจกจ่ายของบริจาคมามากมาย
 นี้ได้ 21 เพราะเราพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง
 ไม่เพียงในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า
 แต่ในสายตาของคนทั้งปวงด้วย
 22 นอกจากนี้เรายังส่งพี่น้องคนหนึ่งร่วมคณะมาด้วย
 พี่น้องผู้นี้ได้พิสูจน์ให้เราเห็นในหลายๆ ด้านแล้วว่าเขากะตือรือร้นยิ่งนัก
 และบัดนี้ยิ่งกระตือรือร้นมากขึ้น เพราะเขามั่นใจในพวкт่านมาก
 23 สำหรับทิตัส
 เขาเป็นหุ้นส่วนและเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้าท่ามกลางพวкт่าน
 ส่วนพี่น้องเหล่านั้นของเรา พวกเขาเป็นตัวแทนของบรรดาคริสตจักร
 และเป็นเกียรติแต่พระคริสต์
 24 เหตุฉะนั้นจงพิสูจน์ให้คนเหล่านั้นเห็นถึงความรักของท่านและเห็นถึงสาเหตุ
 ที่ข้าพเจ้าภาคภูมิใจในพวкт่าน
 เพื่อว่าคริสตจักรทั้งหลายจะได้เห็นถึงสิ่งนี้ด้วย

9

ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องเขียนถึงท่านเกี่ยวกับการรับใช้เพื่อเหล่าวิสุทธิชนครั้งนี้

2 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าท่านกระตือรือร้นอยู่แล้วที่จะช่วย และข้าพเจ้าได้อวดเรื่องนี้ต่อชาวมาซิโดเนียว่า ตั้งแต่ปีที่แล้ว พวกท่านที่แคว้นอากายาก็พร้อมจะถวายแล้ว

และความกระตือรือร้นของท่านทั้งหลายได้กระตุ้นพวกเขาส่วนใหญ่ให้ลงมือ

ทำ ต ำ ม 3 แต่ที่ข้าพเจ้าส่งพี่น้องเหล่านั้นมา

เพื่อว่าจะได้ไม่เสียแรงที่เราชมพวกท่านไว้ในเรื่องนี้

แต่เพื่อท่านก็จะได้พร้อมอยู่เสมอตามที่ข้าพเจ้าได้บอกไว้

4 เพราะถ้าชาวมาซิโดเนียคนใดที่มากับข้าพเจ้าพบว่า พวกท่านไม่พร้อม

อย่าว่าแต่ท่านเลย เราเองก็จะอับอายที่มีความมั่นใจเสียเหลือเกิน

5 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าจำเป็นต้องกำชับพี่น้องเหล่านั้นให้มาหาท่านล่วงหน้า

และจัดเตรียมของบริจาคด้วยใจกว้างขวางตามที่ท่านได้สัญญาไว้ให้เรียบร้อย

เมื่อถึงเวลาก็มีของบริจาคไว้พร้อม เป็นของที่ให้ด้วยใจกว้างขวาง

มิใช่เป็นสิ่งที่ให้ด้วยการฝืนใจ

หว่านด้วยใจกว้างขวาง

6 จงจำไว้ว่า ผู้ที่หว่านน้อยก็จะเก็บเกี่ยวได้น้อย

ผู้ที่หว่านมากก็จะเก็บเกี่ยวได้มาก 7 แต่ละคนจงให้ตามที่คิดหมายไว้ในใจ

มิใช่อย่างลั้งเลหรือเพราะถูกผลักดัน เพราะพระเจ้าทรงรักผู้ที่ให้ด้วยใจยินดี

8 และพระเจ้าทรงสามารถประทานพระคุณทุกประการอย่างล้นเหลือแก่ท่าน

เพื่อว่าท่านจะมีทุกอย่างที่จำเป็นอยู่ตลอดเวลา

และท่านจะมีล้นเหลือสำหรับการดีทุกอย่าง 9 ดังที่มีเขียนไว้ว่า

“ เขาได้แจกจ่ายแก่ผู้ยากไร้

10 บัดนี้พระองค์ผู้ประทานเมล็ดแก่ผู้หว่าน อาหารแก่ผู้กิน
จะประทานและเพิ่มพูนยุ่งฉางของท่านเช่นกัน
และจะทรงขยายการเก็บเกี่ยวความชอบธรรมของท่าน

11 จะให้ท่านมั่งคั่งในทุกด้าน

เพื่อท่านจะสามารถเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ได้ในทุกโอกาส และโดยทางเรา
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของท่านส่งผลให้มีการขอบพระคุณพระเจ้า

12 การรับใช้ที่ท่านกระทำนี้ไม่เพียงจนเจือคนของพระเจ้า
ยังเป็นเหตุให้มีการขอบพระคุณพระเจ้าอย่างล้นพ้น

13 ท่านได้พิสูจนตนเองด้วยการรับใช้นี้

และเพราะการรับใช้นี้ผู้คนจะสรรเสริญพระเจ้าเนื่องด้วยความเชื่อฟังของท่าน
ซึ่งมาพร้อมกับการประกาศตัวว่าเชื่อข่าวประเสริฐของพระคริสต์

และเนื่องด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของท่านในการแบ่งปันแก่พวกเขาและแก่คน
อื่นๆ ทั้งปวง 14 และใจของพวกเขาจะคิดถึงพวกท่านขณะอธิษฐานเพื่อท่าน
เนื่องด้วยพระคุณล้นพ้นที่พระเจ้าประทานแก่ท่าน

15 ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับของประทานอันสุดจะพรรณนาของพระองค์!

เปาโลกล่าวปกป้องพันธกิจของท่าน

10 โดยความถ่อมสุภาพและอ่อนโยนของพระคริสต์ ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน
ข้าพเจ้า เปาโล ผู้ซึ่ง “ ซ้ำอาย ” เมื่ออยู่ต่อหน้าท่าน แต่ “ ห้าวหาญ ”
เมื่ออยู่ไกล! 2 ข้าพเจ้าขอรับรองว่าเมื่อข้าพเจ้ามา
อย่าให้ข้าพเจ้าต้องห้าวหาญอย่างที่ข้าพเจ้าคาดหมายจะทำต่อบางคนที่คิดว่า

เราดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของโลกนี้ 3 เพราะแม้เราอยู่ในโลก
เราก็ไม่ได้สู้รบตบมืออย่างที่โลกทำ 4 อาวุธที่เราใช้ต่อสู้ไม่ใช่อาวุธของโลก
แต่เป็นอาวุธที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า สามารถทำลายล้างที่มั่นต่างๆ
ได้ 5 เราทำลายล้างประเด็นโต้แย้งและคำแอบ
อ้างทั้งปวงที่ตั้งตัวขัดขวางความรู้ของพระเจ้า
และเราสยบทุกความคิดให้ยอมจำนนเชื่อฟังพระคริสต์
6 และเราพร้อมที่จะลงโทษทุกการกระทำที่ไม่เชื่อฟัง หลังจากท่านได้เชื่อฟัง
อย่างสมบูรณ์แล้ว
7 ท่านกำลังมองสิ่งต่างๆ เพียงผิวเผิน¹⁵
หากผู้ใดมั่นใจว่าเขาเป็นคนของพระคริสต์ ก็ควรพิจารณาอีกว่า
เราก็เป็นคนของพระคริสต์เช่นเดียวกับเขา
8 เพราะถึงแม้ว่าเราอวดมากไปสักหน่อย
เรื่องสิทธิอำนาจที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เรา
ในการเสริมสร้างท่านขึ้นมา แทนที่จะลดท่านลง ข้าพเจ้าก็ไม่ละอายในข้อนั้น
9 ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ดูเหมือนว่า
กำลังพยายามข่มขู่ท่านด้วยจดหมายของข้าพเจ้า 10 เพราะบางคนพูดว่า
“จดหมายของเขาหนักแน่นทรงอำนาจ แต่ตัวเขาไม่น่าประทับใจ
และการพูดของเขาก็ใช้ไม่ได้” 11 คนเช่นนั้นควรจะตระหนักว่า
เราเป็นอย่างไรในจดหมาย เมื่อเราไม่อยู่
เราก็จะเป็นอย่างนั้นในการกระทำของเรา เมื่อเรามา
12 เราไม่กล้าจัดชั้นหรือเปรียบเทียบตัวเรากับคนที่ยกย่องตนเอง
เมื่อเขาเอาตนเองเป็นเครื่องวัดและเปรียบเทียบกันเอง เขาก็ไม่ฉลาด
13 อย่างไรก็ตาม เราจะไม่อวดเกินขอบเขตที่เหมาะสม
แต่เราจะอวดเท่าที่พระเจ้าทรงขีดวงให้ และพวกท่านก็รวมอยู่ในนั้น

¹⁵ 10:7 หรือ มองข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เห็นได้ชัด

14 เราไม่ได้โ้อวดเกินเลยไป

เพราะเราได้นำพระกิตติคุณของพระคริสต์มาถึงท่าน

แต่จะเป็นการเกินเลยไปถ้าเราไม่ได้มาหาท่าน

15 ทั้งเราได้ออกนอกขอบเขตไปอวดอ้างผลงานที่คนอื่นทำไว้¹⁶

เราหวังแต่เพียงว่าขณะที่ความเชื่อของท่านเติบโตต่อไป

ขอบข่ายงานของเราท่ามกลางพวกท่านก็จะขยายวงไปอย่างกว้างขวาง

16 เพื่อเราจะได้ประกาศข่าวประเสริฐในดินแดนต่างๆ ที่อยู่เลยจากท่านออกไป

เนื่องด้วยเราไม่ประสงค์จะอวดงานที่ทำไว้แล้วในเขตแดนของคนอื่น 17 แต่

“ ให้ผู้ที่อวด อวดองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด” ¹⁷ 18 เพราะผู้ที่น่านิยมนับถือ

คือผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชมเชย มิใช่คนที่ยกย่องตัวเอง

เปาโลกับอัครทูตเทียมเท็จ

11 ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะอดทนกับความเขลาของข้าพเจ้าสักหน่อยหนึ่ง

ขอได้โปรดอดทน

2 เพราะข้าพเจ้าหวังแทนท่านด้วยความหวังแทนที่มาจากพระเจ้า

ข้าพเจ้าหมั่นหมายท่านไว้สำหรับสามัคคีเดียวคือพระคริสต์

เพื่อจะได้ถวายท่านในฐานะที่เป็นพรหมจารีบริสุทธิ์แด่พระองค์

3 แต่ข้าพเจ้าเกรงว่า

ใจท่านจะถูกชักจูงให้เขวไปจากความจงรักภักดีต่อพระคริสต์อย่างจริงใจและ

¹⁶ 10:13-15 หรือ ¹³อย่างไรก็ตาม เราจะไม่มีโ้อวดในสิ่งซึ่งวัดไม่ได้

แต่เราจะอวดตามมาตรฐานของการวัดที่พระเจ้าแห่งการวัดได้ทรงกำหนดให้เรา คือการวัดที่เกี่ยวข้องถึงกระทั่งพวกท่าน

14... ¹⁵ทั้งเราได้โ้อวดเกี่ยวกับสิ่งซึ่งวัดไม่ได้ในผลงานที่คนอื่นทำไว้

¹⁷ 10:17 ย ร ม .9:24

บริสุทธิ์ เช่นดังที่เอวาถูกล่อลวงด้วยอุบายของงูนั้น
4 เพราะถ้าใครมาเทศนาเรื่องพระเยซูต่างจากที่เราได้เทศนาไว้
ให้ท่านรับวิญญานอื่นต่างจากที่ท่านเคยได้รับ
และให้ยึดข่าวประเสริฐอื่นต่างจากที่ท่านเคยยอมรับ
ท่านก็ทนรับสิ่งเหล่านั้นได้ง่ายดายเสียจริง
5 แต่ข้าพเจ้าก็ไม่คิดว่าตัวเองด้อยกว่า “ ยอດอัครทูต ” เหล่านั้นแม้แต่น้อย
6 ถึงจะไม่ใช่นักพูดที่ได้รับการฝึกฝน แต่ข้าพเจ้านั้นมีความรู้
ซึ่งเราก็ได้แสดงแก่พวกท่านอย่างแจ่มชัดแล้วในทุกทาง
7

ผิดหรือที่ข้าพเจ้าลดตัวลงเพื่อยกชูท่านขึ้นด้วยการประกาศข่าวประเสริฐ
ของพระเจ้าแก่ท่านโดยไม่คิดมูลค่า? 8 ข้าพเจ้าปล้นคริสตจักรอื่นๆ
ด้วยการรับเงินสนับสนุนจากเขาเพื่อมารับใช้พวกท่าน 9 และเมื่ออยู่กับท่าน
เวลาขาดแคลนสิ่งใด ข้าพเจ้าก็ไม่เป็นภาระแก่ใคร
เพราะพี่น้องผู้มาจากแคว้นมาซิโดเนียได้เก็บกุศลสิ่งจำเป็นให้แก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าได้ระวังตัว มิให้เป็นภาระใดๆ แก่พวกท่าน และจะทำเช่นนั้นต่อไป
10 ค ว มจริงของพระคริสต์อยู่ในข้าพเจ้าแน่นอนฉันใด
ข้าพเจ้ามิให้สิ่งใดมาหยุดการโอ้อวดเรื่องนี้ในแคว้นอากายาฉันนั้น
11 เ พ ร า ะ อ ะ ไ ร ? เพราะข้าพเจ้าไม่รักพวกท่านหรือ?
พระเจ้าทรงทราบที่ข้าพเจ้ารักท่าน! 12 ข้าพเจ้าจะทำดังที่ทำอยู่นี้ต่อไป
เพื่อหยุดยั้งคนเหล่านั้นที่กำลังหาโอกาสให้ได้รับการยอมรับเสมอกับเราในสิ่ง
ที่เขาโอ้อวด 13 เพราะพวกนั้นเป็นอัครทูตเทียมเท็จ คนงานที่ล่อลวง
ผู้ปลอมตัวเป็นอัครทูตของพระคริสต์ 14 ซึ่งก็ไม่แปลกอะไร
ในเมื่อซาตานเองยังปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้
15 จึงไม่แปลกที่สมุนของซาตานจะมาปลอมตัวเป็นผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม
ด้วย จุดจบของพวกเขาก็จะสาสมกับการกระทำของเขา

เปาโลอวดเรื่องการทนทุกข์

16 ข้าพเจ้าขออ้าว่า อย่าคิดว่าข้าพเจ้าโง่ แต่ถ้าท่านคิดเช่นนั้น

ก็ขอให้รับข้าพเจ้าดังที่ท่านรับคนโง่ เพื่อข้าพเจ้าจะได้อวดบ้าง

17 เมื่อข้าพเจ้าอวดอย่างมั่นใจในตัวเองเช่นนี้

ข้าพเจ้าไม่ได้ทำตามอย่างองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้าทำอย่างคนโง่

18 ในเมื่อหลายคนโอ้อวดแบบชาวโลก ข้าพเจ้าก็ขออวดบ้าง

19 ที่ท่านทนรับคนโง่เหล่านี้ เพราะท่านช่างฉลาดเสียจริง!

20 อันที่จริงท่านถึงกับทนรับคนที่มาเอาท่านไปเป็นทาส คนที่ขูดรีดท่าน

คนที่เอารัดเอาเปรียบท่าน คนที่ยกตนเป็นใหญ่เหนือท่าน

หรือแม้แต่คนที่ตบหน้าท่าน

21 ข้าพเจ้าละเอียดใจที่ต้องยอมรับว่าเราอ่อนแอเกินกว่าที่จะทำเช่นนี้!

ใครกล้าอวดเรื่องอะไร ข้าพเจ้าขอพูดอย่างคนโง่ว่า

ข้าพเจ้าก็กล้าอวดเรื่องนั้นเช่นกัน 22 เขาเป็นชาวฮีบรูหรือ?

ข้าพเจ้าก็เป็นเช่นกัน เขาเป็นชนอิสราเอลหรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นเช่นกัน

เขาเป็นวงศ์วานของอับราฮัมหรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นเช่นกัน

23 เขาเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์หรือ? (ข้าพเจ้าเสียสติที่พูดเช่นนี้)

ข้าพเจ้าเป็นยิ่งกว่าเสียอีก ข้าพเจ้าตรากตรำทำงานหนักกว่า ติดคุกบ่อยกว่า

ถูกเขียนตีสาหัสกว่า และเผชิญกับความตายครั้งแล้วครั้งเล่า

24 ข้าพเจ้าถูกพวกยิวเขียน 5 ครั้ง ครั้งละ 39 ที 25 ถูกฟาดด้วยไม้ตะบอง 3

ครั้ง ถูกเอาหินขว้าง 1 ครั้ง เรือแตก 3 ครั้ง ลอยคออยู่กลางทะเล 1 คืน 1 วัน

26 ข้าพเจ้าย้ายที่อยู่เสมอๆ เผชิญภัยในแม่น้ำ ภัยจากโจรผู้ร้าย

ภัยจากพี่น้องร่วมชาติของตัวเอง ภัยจากคนต่างชาติ เผชิญภัยในเมือง

ภัยนอกเมือง ภัยในทะเล และภัยจากพี่น้องจอมปลอม

27 ข้าพเจ้าต้องเหน็ดเหนื่อย ทำงานด้วยความยากลำบาก

อดหลับอดนอนอยู่เรื่อย ต้องหิวโหย อดข้าวอดน้ำบ่อยๆ

ต้องหนาวเหน็บและเปลือยกาย 28 นอกจากทั้งหมดนี้แล้ว

ข้าพเจ้ายังเผชิญความกดดันจากความหวังใยที่ข้าพเจ้ามีต่อคริสตจักรทั้งปวงอยู่ทุกวัน 29ใครบ้างอ่อนกำลัง แล้วข้าพเจ้าไม่อ่อนกำลังไปด้วย?

ใครบ้างถูกชักนำให้ทำบาป แล้วข้าพเจ้าไม่เดือดเนื้อร้อนใจ?

30 ถ้าข้าพเจ้าต้องอวด

ข้าพเจ้าก็จะอวดสิ่งที่แสดงถึงความอ่อนแอของข้าพเจ้า

31พระเจ้าและพระบิดาแห่งพระเยซูเจ้า

ผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญตลอดนิรันดร์ทรงทราบว่าข้าพเจ้าไม่ได้โกหก

32ที่เมืองดามัสกัส

เจ้าเมืองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของกษัตริย์อาเรทัสได้ให้ทหารเฝ้าไว้ทั่วเมือง เพื่อจะจับกุมข้าพเจ้า

33แต่เขาเอาข้าพเจ้าใส่เข่งหย่อนลงมาจากช่องกำแพงเมือง

ข้าพเจ้าจึงรอดพ้นเงื้อมมือเขามาได้

นิมิตและหนามยอกกายเปาโล

12 ข้าพเจ้าต้องโ้ฮ้อวดต่อไป ถึงแม้จะไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมา

ข้าพเจ้าก็ขอเล่าถึงนิมิตและการทรงสำแดงต่างๆ จากองค์พระผู้เป็นเจ้า

2ข้าพเจ้ารู้จักชายคนหนึ่งในพระคริสต์ ผู้ซึ่ง 14

ปีที่แล้วถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม จะไปในกายหรือนอกกาย ข้าพเจ้าไม่รู้

พระเจ้าทรงทราบ 3ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าเขาไปในกายนี้หรือนอกกาย

พระเจ้าทรงทราบ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าชายผู้นี้ 4ถูกรับขึ้นไปถึงเมืองบรมสุขเกษม

เขาได้ยินสิ่งต่างๆ ซึ่งไม่อาจจะพรรณนาได้ สิ่งซึ่งไม่อนุญาตให้มนุษย์บอกเล่า

5ข้าพเจ้าจะอวดถึงคนเช่นนี้แหละ แต่ข้าพเจ้าจะไม่อวดตนเอง

เว้นแต่เรื่องความอ่อนแอของข้าพเจ้า 6ถ้าหากว่าข้าพเจ้าเลือกที่จะอวด

ข้าพเจ้าก็จะไม่เป็นเช่นคนโง่ เพราะข้าพเจ้าจะพูดความจริง

แต่ข้าพเจ้ายับยั้งเสีย

เพื่อมิให้ใครยกย่องข้าพเจ้าเกินเลยจากสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดหรือทำ

7 เพื่อมิให้ข้าพเจ้าผยองเนื่องด้วยการทรงสำแดงอันยิ่งใหญ่เลิศล้ำเหล่านี้

จึงทรงให้มีนามในเนื้อของข้าพเจ้า เป็นทูตของซาตานคอยทรมาณข้าพเจ้า

8 ข้าพเจ้าทูลวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า 3 ครั้ง

ให้ทรงเอาหนามนี้ออกไปจากข้าพเจ้า 9 แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

“ พระคุณของเราเพียงพอสำหรับเจ้า

ด้วยว่าฤทธิ์อำนาจของเราปรากฏเต็มทีในความอ่อนแอ”

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอวดความอ่อนแอของตนด้วยความยินดี

เพื่อฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า 10 ด้วยเหตุนี้แหละ

เพื่อพระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นชมในความอ่อนแอ ในการสบประมาท

ในความยากลำบาก ในการกดขี่ข่มเหง ในความยุ่งยาก

เพราะเมื่อใดที่ข้าพเจ้าอ่อนแอ เมื่อนั้นข้าพเจ้าก็เข้มแข็ง

เปาโลหวังใยพี่น้องชาวโครินธ์

11 ข้าพเจ้าได้ทำตนเองให้เป็นคนโง่ไปแล้วสิ

แต่พวกท่านก็เป็นผู้ผลักดันให้ข้าพเจ้าเป็นอย่างนี้

ท่านทั้งหลายน่าจะชมเชยข้าพเจ้า เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่มีอะไรดีเด่น

แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ด้อยไปกว่า “ ยอดอัครทูต” เหล่านั้น 12 สิ่งต่างๆ

ที่บ่งบอกถึงความเป็นอัครทูต เช่น หมายสำคัญ การอัศจรรย์

และอิทธิฤทธิ์ต่างๆ

ก็ทำแล้วท่ามกลางพวกท่านด้วยความพากเพียรอดทนบากบั่น

13 ท่านด้อยกว่าคริสตจักรอื่นๆ ตรงไหน?

ยกเว้นที่ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นภาระแก่ท่าน โปรดอภัยข้าพเจ้าในความผิดข้อนี้!

14 บัดนี้ ข้าพเจ้าพร้อมที่จะมาเยี่ยมพวกท่านเป็นครั้งที่สาม

และข้าพเจ้าจะไม่เป็นภาระแก่ท่าน เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการคือตัวท่าน

มิใช่ทรัพย์สินของท่าน ควรหรือที่ลูกๆ จะเก็บออมให้พ่อแม่

พ่อแม่ต่างหากที่ควรสะสมไว้ให้ลูก

15 ดังนั้นข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะใช้ทุกสิ่งที่มีและทุ่มเทตัวเองเพื่อท่าน

ถ้าข้าพเจ้ารักท่านมากขึ้น ท่านจะรักข้าพเจ้าน้อยลงหรือ?

16 อย่างเป็นมาข้าพเจ้าไม่เคยเป็นภาระแก่พวกท่าน

แต่คนเจ้าเล่ห์อย่างข้าพเจ้าใช้กลเม็ดดักจับท่าน!

17 ข้าพเจ้าฉกฉวยประโยชน์จากพวกท่านผ่านทางใครคนใดที่ข้าพเจ้าส่งมาห

รือ? 18 ข้าพเจ้า ขอให้ทิตัสมาหาท่าน

และข้าพเจ้าก็ส่งพี่น้องคนหนึ่งมากับเขาด้วย

ทิตัสไม่ได้ฉกฉวยอะไรจากท่านใช่ไหม?

เราไม่ได้ทำหน้าที่ด้วยใจแบบเดียวกัน

และดำเนินตามแนวทางเดียวกันหรือ?

19 ตลอดมานี้ท่านคิดว่าเราแก้ตัวอยู่ใช่ไหม?

ที่จริงเราพูดในสายพระเนตรของพระเจ้าอย่างคนที่อยู่ในพระคริสต์ ท่านที่รัก

ทุกสิ่งที่เราทำก็ทำเพื่อเสริมสร้างพวกท่าน 20 เนื่องจากข้าพเจ้าเกรงว่า

เมื่อมาถึง ข้าพเจ้าจะไม่เห็นท่านเป็นอย่างที่ข้าพเจ้าที่อยากให้เป็น

และท่านก็จะไม่เห็นข้าพเจ้าเป็นอย่างที่ท่านอยากให้เป็น

ข้าพเจ้ากลัวว่าอาจจะมีการทะเลาะเบาะแว้ง อิจฉาริษยา ฉุนเฉียว แดกแยก

นินทาว่าร้าย หยิ่งลำพอง และความวุ่นวาย

21 ข้าพเจ้าเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้ามาอีกครั้ง

พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงทำให้ข้าพเจ้าต่ำลงต่อหน้าพวกท่าน

และข้าพเจ้าจะเศร้าเสียใจ

เนื่องด้วยหลายคนที่ได้ทำบาปและยังไม่ยอมกลับใจละทิ้งความเสื่อมทราม

ความบาปทางเพศ และการเสเพล ซึ่งเขาได้ปล่อยตัวลุ่มหลง

คำเตือนสุดท้าย

13 นี่จะเป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้ามาเยี่ยมท่าน “ ในทุกเรื่องต้องมีพยาน 2 หรือ 3 ปากจึงจะเชื่อถือได้” ¹⁸ 2ข้าพเจ้าได้เตือนท่านไว้แล้ว เมื่อข้าพเจ้ามาเยี่ยมท่านครั้งที่สอง บัดนี้ขออย่าอีกครั้งขณะไม่อยู่ว่า เมื่อข้าพเจ้ากลับมา ข้าพเจ้าจะไม่ละเว้นบรรดาผู้ที่ได้ทำบาปก่อนหน้านี้ หรือใครคนใดในพวกเขา

3ในเมื่อพวกท่านเรียกร้องนักให้พิสูจน์ว่าพระคริสต์กำลังตรัสผ่านทางข้าพเจ้า พระคริสต์มิได้ทรงอ่อนแอในการจัดการกับพวกท่าน แต่ทรงอำนาจยิ่งนักท่ามกลางพวกท่าน

4เป็นความจริงที่ว่าพระองค์ทรงถูกตรึงตายบนไม้กางเขนในความอ่อนแอ กระนั้นพระองค์ก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เช่นกัน เราอ่อนแอในพระองค์ แต่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ เพื่อรับใช้พวกท่าน

5 จงสำรวจตนเองว่าท่านตั้งมั่นในความเชื่อหรือไม่ จงทดสอบตัวเอง ท่านไม่ประจักษ์หรือว่าพระเยซูคริสต์ทรงอยู่ในท่าน? แน่แน่นอน นอกจากว่าท่านไม่ผ่านการทดสอบ 6และข้าพเจ้ามั่นใจว่า

ท่านจะพบว่าเราผ่านการ ท ด ส อ บ 7เราอธิษฐานต่อพระเจ้า เพื่อท่านจะไม่ทำผิด มิใช่เพื่อผู้คนจะเห็นว่าเราผ่านการทดสอบ แต่เพื่อท่านจะกระทำสิ่งที่ถูกต้อง แม้จะดูเหมือนว่าเราไม่ผ่านการทดสอบ

8เพราะเราไม่อาจกระทำสิ่งใดที่ขัดกับความจริงได้แต่ทำเพื่อความจริงเท่านั้น

9เราดีใจทุกครั้งที่เราอ่อนแอแต่ท่านเข้มแข็ง

และเราอธิษฐานขอให้ท่านสมบูรณ์พร้อม 10ด้วยเหตุนี้เอง

ระหว่างที่ข้าพเจ้าไม่อยู่ ข้าพเจ้าจึงเขียนสิ่งเหล่านี้ถึงท่าน

เพื่อเมื่อข้าพเจ้ามาจะได้ไม่ต้องใช้อำนาจอย่างเข้มงวดกับท่าน

¹⁸ 13:1 ฉ ธ บ .19:15

อำนาจซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้าเพื่อสร้างท่านขึ้น
มิใช่เพื่อทำลายท่านลง

คำลงท้าย

11 ท้ายสุดนี้ ลาก่อนพี่น้องทั้งหลาย

ท่านจงมุ่งมาดให้ถึงความสมบูรณ์พร้อม โปรดฟังคำขอร้องของข้าพเจ้า
จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จงอยู่อย่างสงบสุข

และพระเจ้าแห่งความรักและสันติสุขจะทรงสถิตกับท่าน

12 จงทักทายกันด้วยจุมพิตอันบริสุทธิ์

13 วิสุทธิชนทั้งปวงฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย

14 ขอพระคุณแห่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ความรักของพระเจ้า

และสามัคคีธรรมแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ดำรงอยู่กับท่านทั้งปวงเถิด